

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010121
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010121.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2016 prejednal odvolania obžalovaných

L. L.

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom U., A. Q. č. XXX/X, prechodne bytom U., N. č. XX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok,

P. Y.

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom R. F., B. XXX/XX, prechodne bytom U., N. XX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/38/2015-334 zo dňa 17.03.2016 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o vine a treste vo vzťahu k obžalovanej P. Y..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v časti týkajúcej sa obžalovanej P. Y. znovu prejednal a rozhodol.

III.

Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaná P. Y. p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/38/2015-334 zo dňa 17.03.2016 boli obžalovaní L. L. a P. Y. uznaní vinnými z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pretože obžalovaní spoločne od presne nezisteného času až do 22.00 h dňa 12. 12. 2012 prechovávali vo svojej držbe v byte, ktorý spoločne užívali v U., na ul. A. Q. č. XXX/X plechový kanister so stopami hrdze na povrchu rozmerov cca. 23 x 15 x 15 cm s obsahom čirej bezfarebnej tekutiny charakteristického zápachu po organických rozpúšťadlách; bezfarebnú priehľadnú PET fľašu objemu 2 l s obsahom cca. 0,2 l tekutiny charakteristického aromatického zápachu; bezfarebnú priehľadnú PET fľašu o objeme 1 l s usadeninami žltej farby s prítomnosťou látky efedrín, mokré bezfarebné priehľadné sklenené veko z jánskej misy; bezfarebnú sklenenú kojeneckú fľašu bez uzáveru; prázdnu sklenenú fľašu hnedej farby objemu cca. 100 ml s plastovým uzáverom bielej farby;

prázdny mokrý bezfarebný priehľadný sklenený pohárik objemu 0,05 l; bezfarebný priehľadný sklenený zaváraninový pohár objemu 315 ml s plechovým pestrofarebným uzáverom s objemom 140 ml, kde dolná vrstva objemu cca. 120 ml obsahovala vodný roztok alkalického hydroxidu a horná toluénová vrstva objemu cca. 20 ml obsahoval stopové množstvo látky metamfetamín; prázdny bezfarebný priehľadný sklenený zaváraninový pohár objemu 720 ml bez uzáveru; plastová PET fľaša s obsahom 800 g s plastovým uzáverom žltej farby s obsahom drobných guľiek bielej farby o hmotnosti cca. XXX g (hydroxidu sodného); plastová PET fľaša o objeme 0,5 l s plastovým bezpečnostným uzáverom s obsahom kyseliny chlorovodíkovej o objeme 0,25 l; pestrofarebná PET fľaša s obsahom 500 g s popisom "SYFO 500g" s obsahom bielych guľiek o hmotnosti 20 g identifikovaných ako hydroxid sodný; prázdna bezfarebná plastová injekčná striekačka s odrezanou hornou časťou valca objemu cca 14 ml s obsahom stopového množstva látky metamfetamín; prázdna bezfarebná plastová injekčná striekačka s odrezanou hornou časťou valca objemu cca. 2 ml s obsahom stopového množstva látky metamfetamín; pár používaných textilných rukavíc pôvodne bielej farby; poskladaný novinový papier z letáku „Kaufland“ s obsahom poskladaných servítok bielej farby s obsahom navlhnutých častíc červeno-hnedej farby identifikovaných ako červený fosfor s prítomnosťou stopového množstva látky metamfetamín; plastová PET fľaša zelenej farby objemu 1 l obsahujúca 0,2 l toluénu s prítomnosťou stopového množstva látky metamfetamín a látky benzyl metyl ketón; plastová PET fľaša zelenej farby objemu 0,5 l s obsahom 0,2 l toluénu; prázdna bezfarebná plastová injekčná striekačka objemu cca. 23 ml s plastovým piestikom modrej farby; bezfarebná priehľadná sklenená fľaštička s pôdorysom štvorca rozmerov 5,5 x 5,5 x 9 cm so skleneným uzáverom tvaru gule s obsahom častíc červenohnedej farby o hmotnosti cca. 30 g identifikovaných ako nepoužitý červený fosfor; sklenená fľaša s plastovým uzáverom čiernej farby obsahujúca guľky šedočiernej farby s kovovým leskom o hmotnosti cca. 320 g identifikovaných ako jód; plastová fľaštička bielej farby objemu cca. 100 ml s obsahom silnej minerálnej kyseliny (pravdepodobne kyselina fosforečná) o objeme cca. 35 ml; bezfarebná priehľadná plastová injekčná striekačka objemu 2,5 ml so zataveným nastavcom na ihlu; bezfarebná plastová injekčná striekačka objemu 2 ml s odrezanou hornou časťou valca s prítomnosťou stopového množstva látky metamfetamín, t.j. predmety, ktoré podľa znaleckého posudku KEU Slovenská Ľupča je možné použiť na nelegálnu výrobu metamfetamínu z látky pseudoefedrín, pričom metamfetamín patrí podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok.

Boli za to odsúdení obžalovaný L. podľa § 149 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 37 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému L. L. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 16/2016, zo dňa 24.2.2016, právoplatný dňa 24.2.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad; obžalovaná P. Y. podľa § 173 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 29 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pre výkon trestu súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanej P. Y. trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. 5T 11/2012, zo dňa 27.5.2013, právoplatný dňa 11.2.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaniami oboch obžalovaných. Odvolanie obžalovaného L. L. smerovalo proti výroku o treste. Domáhal sa, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u jeho osoby a rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 44 Tr. zák. upustí od uloženia súhrnného trestu. Podľa jeho názoru, uložený trest je neprimerane prísny. Na hlavnom pojednávaní prehlásil, že zo skutku sa cíti byť vinným a ku skutku sa v plnom rozsahu doznal. Keďže užíval pervitín, mal úmysel zo zaistených vecí vytriahnuť drogy a veci priniesol do bytu pri sťahovaní vecí svojho brata. Odo dňa 17.09.2014, kedy jeho nedbanlivosťou spadol na zem jeho syn B., ktorý následne zomrel, žiadnu drogu neužil. Vzhľadom na prežitú udalosť s jeho synom a vzhľadom na trest, ktorý mu bol v tejto súvislosti uložený, je toho názoru, že uloženie súhrnného trestu je v jeho prípade príliš prísne. Trest vo výmere 29 mesiacov, ktorý vykonáva, je dostatočný na jeho prevýchovu už aj z pohľadu, že sa k svojmu konaniu doznal a toto oľutoval. Žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

Odvolaie obžalovanej P. Y. smerovalo proti výroku o vine. Namietala, že ona sa žiadnym spôsobom nepodieľala na zhromažďovaní vecí, ktoré boli v byte na ul. Q. zaistené. Aj sám obžalovaný L. L. uviedol, že veci sa do predmetného bytu dostali bez akéhokoľvek jej pričinenia. Objektívna stránka trestného činu podľa § 173 Tr. zák. z hľadiska konania spočíva najmä v aktívnom konaní a takéto konanie je v jej prípade vylúčené. Pokiaľ zákon pripúšťa naplnenie objektívnej stránky uvedeného trestného činu konaním spočívajúcim v opomenutí, tak pri takomto konaní sa vyžaduje podľa ustanovenia § 122 Tr. zák. opomenutie konania, ktoré bol páchatel' povinný vykonať. Úlohou súdu je posúdiť, či od páchatela je možné očakávať, aby túto právnu povinnosť splnil, teda či bolo možné od nej očakávať, že ako družka obžalovaného L. L. veci nájdené na ulici Q. zneškodní, odnesie preč, ohlásí ich existenciu polícii a podobne. Podľa jej názoru, takéto konanie nebolo možné od nej relevantne očakávať. Odôvodnenie súdu prvého stupňa, že musela mať vedomosť o existencii týchto vecí, je nedostačujúce. Je len logické, že pri vedení spoločnej domácnosti s uvedenými vecami zrejme prišla do styku, ale samotná vedomosť o existencii týchto vecí nie je dostačujúca pre právny záver o vyslovení viny obžalovanej. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch týkajúcich sa jej osoby zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom tak, že ju podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaných navrhol tieto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie niektorého odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je odvolanie obžalovanej P. Y..

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto pokiaľ sa týka obžalovaného L.J. L. správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. u tohto obžalovaného podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Aj trest uložený tomuto obžalovanému súdom prvého stupňa je v súlade so zásadami pre ukladanie trestov, je zákonný a primeraný a postupu súdu v tomto smere nie je možné vytknúť žiadne pochybenie. Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacím dôvodom obžalovaného o splnení podmienok pre upustenie od uloženia súhrnného trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 44 Tr. zák. Je pravdou, že obžalovaný sa, okrem iného aj pod ťarchou dôkaznej situácie, ku skutku doznal a tento oľutoval, na druhej strane však je potrebné zohľadniť to, že obžalovaný už bol pred spáchaním tohto skutku súdne trestaný, bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, dokonca v jednom prípade bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu a ako tomu nasvedčuje skutok, ktorý je predmetom tohto konania, ako výkon trestu odňatia slobody, tak aj dobrodenie zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu sa u neho neprejavili svojim účinkom. V tomto prípade je už neskoro poukazovať na účinnú snahu po náprave potom, čo v súvislosti s drogovou závislosťou zavinil smrť svojho maloletého syna. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Iná situácia však nastala z hľadiska dôkazného stavu u obžalovanej P. Y.. Závery súdu prvého stupňa, že obžalovaná musela mať vedomosť o tom, že zaistené veci v byte na ulici Q. v U. sa môžu použiť na nelegálnu výrobu metamfetamínu, podľa názoru odvolacieho súdu nepostačuje na uznanie viny. Podľa výpovede obžalovaného L. L. uvedené veci do bytu, ktorý patril jeho matke, doniesol on sám v úmysle niekedy v budúcnosti z nich vyťažiť metamfetamín a veci patrili a používal ich jeho brat. Obžalovaná sa v byte zdržiavala sporadicky a okolnosť, že v inkriminovanej dobe boli obaja obžalovaní užívateľmi drog ešte nenasvedčuje o použití zaistených vecí aj pri výrobe drog práve týmito obžalovanými, resp. aj obžalovanou Y.. Pokiaľ sa aj na ruke obžalovanej zo steru podarilo preukázať prítomnosť metamfetamínu, to ešte neznamená, že s vecami z uvedeného bytu musela prísť do styku. Bolo preukázané, že obžalovaná v tomto období užívala drogu metamfetamín, a teda mohla s ňou prísť do styku pri jej kúpe a aplikovaní si. Závery súdu prvého stupňa o vine tejto obžalovanej sú teda postavené len na predpokladoch a úvahách, bez priameho dôkazu. V neposlednom rade odvolací súd akceptoval odvolacie námietky obžalovanej a s poukazom na platnú judikatúru uvádza, že na naplnenie znaku spoločného konania v zmysle § 20 Tr. zák. je potrebné, aby sa prechovávanie uskutočnilo aj aktívnym konaním toho páchatela, ktorý má prechovávanie zabezpečiť, alebo aby k takej súčinnosti došlo aspoň konkludentne. Samotná vedomosť osoby odlišnej od tej, ktorá látku (v tomto prípade predmety určené na výrobu psychotropnej látky) zadovážila (obžalovaný L.), o jej ukrytí na mieste obom

dostupnom, nestačí na trestnú zodpovednosť tej osoby, ktorá uvedenú látku nežadovážila a ani s ňou nebola oprávnená disponovať (obžalovaná Y.). Z dôkaznej situácie nebolo totiž vôbec preukázané či obaja obžalovaní a konkrétne obžalovaná Y. aj skutočne zaistené predmety použili, resp. používali na výrobu psychotropnej látky.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd v časti týkajúcej sa uznania viny a uloženia trestu obžalovanej P. Y. podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu v intenciách tohto uznesenia znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd nemohol sám obžalovanú podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodiť, pretože takto môže postupovať len v prípadoch správneho zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa (§ 285 písm. a) a b) Tr. por.). S poukazom na uvedené závery následne odvolací súd skúmal dôvodnosť ponechania obžalovanej vo väzbe a dospel k záveru, aj vzhľadom na jej vyjadrenie, že sa chce riadne starať o maloleté dieťa a na to, že u nej prichádza do úvahy oslobodenie spod obžaloby, že si v priebehu väzby uvedomila nelogičnosť konania spočívajúceho v nerešpektovaní pokynov a predvolaní súdu a takémuto konaniu sa v budúcnosti vyhne. Odvolací súd pripomína, že väzba je zabezpečovací inštitút a podľa § 71 ods. 3 písm. a) Tr. por. ak sa obžalovaná bude skrývať alebo iným spôsobom sa vyhýbať predvolaniam súdu a doručovaniu zásielok, môže byť opätovne vzatá do väzby bez ohľadu na to, že u nej prichádza do úvahy oslobodenie spod obžaloby.

Z takto uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.